

Forslag til lov om kontrol med arbejder af ædle metaller m.v.

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).
(Fremsat 23/11 88).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Erling Olsen (S):

Efter denne fredsommelige eftermiddag kunne man fristes til at lade behandlingen af dette lovforslag munde ud i en forrygende ideologisk debat for og imod privatisering.

Men i betragtning af problemets størrelse skal jeg undlade at falde for fristelsen og i stedet sige, at vi mener, at vi må se teknisk og sagligt på disse ting og finde frem til en fornuftig løsning under udvalgsbehandlingen.

Kai Dige Bach (KF):

Jeg skal også undlade at sætte den debat i gang.

Lovforslaget drejer sig om, at statens kontrol med ædle metaller ikke længere skal være statens. Industriministeren er i sit arbejde med at modernisere og afbureaukratisere sit ministerium nået til, at ædelmetalkontrollen kan overgå til privat regi.

Dette forslag vil uden væsentlige ulemper for nogen nedsætte antallet af offentligt ansatte. Det er i øvrigt en tilbagevendende til tidligere tilstande. Kontrollen var nemlig privat indtil 1934, hvor staten fandt ud af, at det var så god en forretning, at den overtog den.

Det er en beskeden privatisering. Forretningen består kun af 10 medarbejdere. Men det vigtigste er, at et ministerium nu får en institution mindre at tage vare på.

Den konservative gruppe kan tiltræde lovforslaget.

Birthe Hansen (SF):

Jeg vil vælge at kalde det en strukturændring og ikke en privatisering, og hvis en strukturændring er rimelig og rationel, vil vi da ikke på forhånd afvise den.

Men jeg vil godt komme med nogle bemærkninger om noget, der står i bemærkningerne til lovforslaget. Aldrig har jeg i noget forslag oplevet en så rørende omsorg for en personalegruppe på 10 medarbejdere. Man mener, står der i

bemærkningerne, at man indtil nu har afskåret disse mennesker fra personlig udvikling, men ved at man nu lader dem indgå i en anden institution, vil de komme ind i en personlig udvikling, som kan være til gavn for dem. Det synes jeg virkelig er en rørende omsorg.

Jeg vil gerne spørge, om man har spurgt disse 10 medarbejdere, om de også selv mener, at det er en personlig udvikling for dem at komme ind i en større enhed. Det var et spørgsmål.

Jeg overvejer, om jeg skal fortsætte og lade ministeren læse det, jeg siger, om et par dage i Folketingstidende, eller om jeg skal stoppe med at sige det.

Der står i bemærkningerne, at ædelmetalkontrollen omkostningsfrit skal overtage de ressourcer, der er. Det kan da være meget godt, men hvorfor i alverden skal man så have tilskud, hvis man ved etableringen får nogle udgifter? Kunne de to ting ikke gå lige op? Det kan være, det skyldes min uvidenhed, men jeg mener, at der måtte være en balance dér.

Der står i bemærkningerne, at der ikke tilsigtes væsentlige materielle ændringer i regelsættet. Jeg kunne da godt tænke mig at vide, hvilke uvæsentlige man så påtænker.

Som sagt vil vi ikke afvise lovforslaget på forhånd, men lade udvalgsarbejdet afgøre vores endelige stilling til det.

Jens Peter Jensen (V):

Venstre kan tilslutte sig forslaget, og jeg vil sige til industriministeren, at der er en klang af ædelt metal i den målsætning, dette lovforslag har.

Ingrid Kjældgaard (FP):

Vi støtter ministerens lovforslag og håber, at regeringen kommer med endnu flere privatiseringsforslag.

Larsen-Ledet (RV):

Opriindelsen til den lov, der søges afløst af forslaget til lov om kontrol med arbejder af ædle metaller, stammer fra Chr. IV, der den 16. juli 1608 gennemførte en ordinans for guldsmede og udnævnte en såkaldt gardejn for København, Aalborg, Ribe, Odense, Malmø, Oslo og Bergen. Gardejn betyder vogter af ædle metalleres lødighed. Loven er ændret nogle gange i løbet af de 380 år, der er gået, siden Chr. IV udstedte loven.